

garanti ved vil ramme de ikkefaglærte grupper, som har det nedslidende arbejde, hårdest, fordi de ikke har nogen valgmuligheder? De kan ikke vælge mellem at blive på arbejdsmarkedet eller bare gøre, som de har lyst til. På trods af at de måske rent faktisk er slidt op, er de tvunget til at blive. Det er konsekvensen, og er hr. Bent Bøgsted stolt af den øvelse?

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Det skal da ikke være nogen hemmelighed, og det kan man se ved at gå tilbage til debatten i forbindelse med velfærdsforliget, at det ikke var med den store lyst. Dansk Folkeparti var med til at ændre efterlønnen. Det hjælper ikke at sige, at det var med glæde, vi gjorde det, for man kan gå tilbage til referaterne og se, hvad der blev sagt forud for velfærdsforhandlingerne.

Det blev bl.a. sagt, at vi gik med for at begrænse skaden så meget som muligt. Vi ved, at der er partier, der helst ser, at efterlønnen bliver helt afskaffet, men vi gjorde, hvad vi kunne for at beholde efterlønnen, som vi kender den i dag, og begrænse forhøjelsen af efterlønsalderen så meget som muligt, og vi nåede dertil, hvor det var muligt at komme. Sådan er det.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er hr. Jakob Axel Nielsen.

Jakob Axel Nielsen (KF):

Tak til Enhedslisten for at have rejst denne forespørgselsdebat, som jo også giver anledning til at komme ind på mange af de gode ting, som velfærdsforliget indeholder. Som hr. Thomas Adelskov var inde på, har den jo lidt af den samme karakter som den forrige forespørgselsdebat, men dog med mulighed for at komme lidt længere omkring.

Det, man kan sige, er jo, at det uomtvisteligt var en nødvendighed at ændre tilbagetrækningsalderen, simpelt hen for at bevare fremtidens velfærdssamfund og simpelt hen for at kunne finansiere det velfærdssamfund, som vi alle sammen holder af. Derfor er det jo omvendt at skulle høre på SF og Enhedslisten i dag, at det i virkeligheden er dem, der står for en sådan politik, at det selv samme samfund ikke ville kunne bevares på sigt.

Ud over at oprette forebyggelsesfonden har vi i årene 2007, 2008, 2009 og 2010 afsat 70 mio.

kr. til særlige arbejdsmiljøindsatser. Vi kan jo se, at der er en sammenhæng mellem stigende levealder og en lidt senere fratræden på enten efterløn eller pension, og derfor er det nødvendigt at gøre noget fremadrettet.

Et af de instrumenter, der indføres, er jo, at efterlønnen i højere grad målrettes dem, der har været mange år på arbejdsmarkedet. Det må være et initiativ, som også hr. Jørgen Arbo-Bæhr synes er socialt rigtigt, at målrette efterlønnen til dem, der har været mange år på arbejdsmarkedet.

Kl. 12.30

Helt generelt er det jo sådan, at alle grupper i samfundet faktisk oplever en stigende levealder. Det er korrekt, at der er en tendens til, at levealderen stiger mest, jo længere uddannelse man har, men lad os glæde os over, at levealderen generelt set stiger for alle. Det er jo udtryk for en generelt større sundhed i samfundet.

For så vidt angår det, at folk skal fratræde arbejdsmarkedet, er der indført en fortrydelsesordning, så de, der ikke er kommet ind i efterlønsordningen i tide, kan fortryde og komme ind i den – igen et instrument, der hjælper de mennesker, som er mest nedslidte.

Vi har indført en seniorjobordning, og selv om det ikke er et led i velfærdsforliget, har vi generelt forbedret fleksjobordningen, som er en meget, meget god ordning, der sikrer, at folk, der ikke fungerer hundrede procent fysisk eller psykisk, kan komme ud at virke på det ordinære arbejdsmarked – en fantastisk god ordning af både menneskelige, sociale og økonomiske årsager.

Endelig vil jeg også sige, at hvis folk er så nedslidte, at det kan dokumenteres medicinsk, at de ikke har nogen arbejdsevne tilbage, er svaret førtidspension.

Alt i alt finder jeg, at der er fundet en meget fornuftig social balance. Folk skal arbejde længe, men samtidig tager vi initiativer til, at der skal ske mindre nedslidning, og at folk får nogle gode muligheder for at fratræde, såfremt de er blevet nedslidte.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Hr. Jørgen Arbo-Bæhr for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg troede egentlig, at også Det Konservative Folkeparti var kommet lidt længere end til den religiøse nødvendighed af at forringe efterløns-